

D'exemples per l'istil en podríem retreure a cents; com també el mercadeix escandalós amb que es sobornà el cos electoral allà aont les amenaces i les coaccions no eran suficients per a decantar-lo cap a la seva banda. A Granollers es pagaren els vots de 20 fins a 50 pessetes; a La Garriga a 20, 25 i 30; a Mollet i Moncada de 20 a 40; a Martorells a un pagès fill de Badalona, li donaren 100 pessetes a canvi de substituir la candidatura d'en Boét per la d'en Plaja; i així per l'istil en una pila d'altres pobles.

A Badalona, tot-hom sab bé prou lo que va passar. La coacció per part dels fabricants, propietaris de terres i procuradors de finques; l'amenaça contundent contra tots els que perceben socors del llegat d'en Roca i Pi, de les Conferències de Sant Vicenç de Paul i fins d'alguns assilats en la Casa Amparo, tot això fou lo de menys. Es recrutà a tota l'hampa de Badalona i a tota la gent necessitada i per unes miserables pessetes se'ls comprà'l vot, se'ls feu votar en fals i se'ls feu exercir de pinxo. I com si tot aquest exèrcit de gent comprada no fos suficient per a portar a cap els seus propòsits, la nostra gent-de-bé llogà a una vintena de carlins, escollits entre els hèroes de Granollers i Sant Feliu de Llobregat, per a que guardessin les espatlles d'en Nadal i demés desvergonyits de la dreta i els emparessin en la seva tasca de coaccionar a tot-hom, comprar vots i capitanejar rodes; i junt amb aquests carlins preneren per assalt les *mesas* 40 forasters més, procedents del Poble Nou, que per 4 duros que els havien promès tenien la consigna de votar almenys un cop en cada col·legi.

En Nadal, aquesta bona animeta que tant convençut deu estar de la seva bondat quan en dies de prova, com ho era'l de les eleccions, necessita de pinxos que li guardin les espatlles, se passejà descaradament amb ells per tot el poble, portant-los per totes les *mesas* i acompanyant-los per les tavernes.

Un veí de Badalona, el cèlebre *Deixnà*, a qui en Planetes li comprà'l vot i el llogà com a recrutador de gent de l'art i de les tavernes per 25 pessetes, armà un escàndol, en la casa del seu bon protector, presentant-se-li tot esverat, amb motiu dels tiros que va haver-hi al carrer de Sant Sebastià i demanant-li un revòlver, per a justificar dignament la paga. I el bó del senyor Planetes i les seves filles se'n veieren un bull per a desfer-se d'aquell home, que així comprometia la falsa reputació de *gent-de-bé* que disfruten en el nostre poble.

I acabades les eleccions, com a epíleg de la victòria, en Cairó, en Famades, en Botey i demés prohoms regionalistes se veieren negres per a contenir i acontentar a tot el mosquer de gent comprada que se'ls tirà al damunt exigint-los el compliment del tracte. I no hi havien prou mans per a repartir duros, ni donava l'abast el taulell per a ofegar amb rom i aiguardent l'entusiasme de tota aquella faramalla.

¡Que bonic fóra, si tot això podés constar en l'expedient que acompanya a l'acta d'en Plaja!

Però desgraciadament aquests fets que estan en la consciència de tot-hom, no constaran segurament escrits enlloc i el Congrés, que és el que ha de fallar en definitiva, es perdrà una bella ocasió de conèixer als nostres regionalistes tant d'aprop com se mereixen.

El fallo, per dur que sigui, serà sempre dolçíssim. Encare que s'extremi fins al punt d'anul·lar l'acta d'en Plaja, no respondrà al general desig del districte; puix aquest no's podrà veure satisfet sino contemplat com amb

una puntada de peu al cul, el llencen fóra de l'hemicicle.

Que no altre cosa's mereix el que roba una acta recurrent a aquests medis únics, sense precedent ni exemple!

(De Acció, de Badalona.)

Ya lo esperábamos

Y no por ello ha dejado de proporcionarnos honda alegría.

Nos convenía, más que para satisfacción personal, para deshacer equívocos, afirmación clara y concreta de que nuestro particular amigo, don José Coma y Clapés, era completamente ajeno a la campaña de injuria y calumnia que contra don Andrés de Boét y Bigas, diera calor el semanario regionalista «El Vallés Nou».

Y el señor Coma, cuya honradez de sentimientos nadie puede poner en duda, en el propio «Vallés Nou» y en su primera nota, dice: «Per l'amistat particular que en Coma s'honra en tenir amb els inspiradors i redactors d'EL DEMÒCRATA i per esser-los a tots ben coneguda la forma amb que ha procurat fugir de tot el què pugui tenir aspecte d'atac personal, EN COMA NI HA REDACTAT, NI INSPIRAT, NI AUTORITZAT MAI RES QUE PUGUI ÉSSER NI SEMBLAR INJURIÓS...»

Duro es el palmetazo que el señor Coma propina a sus correligionarios, pero el tal proceder, muy suyo, no hace más que mantenerlo en el elevado nivel a que sus merecimientos le colocaran y desde el cual ha logrado ser respetado siempre por amigos y adversarios.

Y a EL DEMÒCRATA, que a pesar de sus violentas campañas políticas y administrativas, le cabe el honor de no haber traspasado los umbrales de lo que considera sagrado: la vida privada, le es grato decir bien alto que si en momento de obcecación hubiese podido caer en tal pecado, no habría hecho esperar la más completa y terminante de las rectificaciones.

ECOS

En la Cámara Agrícola del Vallés, celebróse el pasado jueves una reunión de alcaldes y representantes de los pueblos del distrito para tratar del *affaire* «Palacio de Justicia de Granollers».

Nos dicen que en dicha reunión habló el ex alcalde de triste memoria, señor Tardá— padre de la criatura — quien, con voz doliente, declaró que, *gracias* al proceder del alcalde señor Torras, Granollers se vería privado de contar entre sus edificios, el hermoso (?) palacio (?) de referencia.

Lo que no dijo el señor Tardá es que *gracias* a la honrada actitud tomada por el alcalde señor Torras, en este *asunto*, el distrito de Granollers se ahorrará cerca de 70,000 pesetas.

Recordóse que hay un presupuesto y unos planos de la casa Juzgado de Granollers, cuyo total coste ascendía a unas 30,000 mil pesetas.

Y la casa Juzgado *soñada* por el señor Tardá, siendo igual, sino peor que aquella, hubiera costado la friolera de unas 100,000 pesetas. ¿Qué les parece?

© ©

El señor Plaja, en el informe defensa de su

acta ante el Supremo, entre otras lindezas, dijo: que cuando él representó por primera vez el distrito de Granollers, había en el mismo ¡¡¡23!!! pueblos incomunicados y que en la actualidad, gracias a sus esfuerzos, sólo hay uno

¡Hombre! ¡hombre!! Creíamosle al señor Plaja portorriqueño, y ahora nos conveucemos de que es *seviyano*, *neto*.

No hay derecho a *exasajerasione*, *seor* diputado por Llíssá de Vall!

© ©

— ...I fundarem un gran Centre de Acció Granollerina... ¿Oi, Pep?

— ¡Meno! —respongué l'aludit.

— I dintre del mateix podran conviure les tres fraccions polítiques que l'integrin: conservadors, regionalistes i liberals. ¿Oi, Pep?

— ¡Meno! — contestà, mig dormint, l'excapdill liberal.

— I formaran la Junta del Centre, tres liberals, tres conservadors i tres regionalistes.

I formarem un comitè per cada fracció política.

I una Junta especial que fiscalitzi els actes dels nostres regidors en la casa gran, i aquesta Junta és la que *asesorará* a dits regidors en els assumptes a resoldre en l'ajuntament.

¿Conformes?...

Set veus: ¡Sí! ¡sí!...

Seguidament, es nombra la susdita Junta; l'integren els senyors Barangé, Puigrodón i Robert; Tardá, Roig i Barnet; i Coma, Serra i Dachs i Jaume Joseph.

Primera decepció. A en *Castillejos* no li donen càrrec.

Tot seguit, se pren l'acord de que, en vista de que l'arcalde *obsequia* amb multes als concellers que no assisteixen a les sessions, que s'abstinguin de concórrer a aquestes tots els concellers d'Acció. ¡S'ha de fer, per companyerisme!

I com vulgui que el senyor Coma no és present a l'acte, que se li fassin saber tals acords.

Segona decepció. El senyor Coma *vol assistir a les sessions*; i el senyor Coma *no necessita* que cap Junta l'assessori respecte a la seva actuació en els diferents *affaires* que en Consistori se tractin.

—No anirem pas bé, — rondinen els capítostos del *futur gran Centre*.

En Coma no's vol deixar guiar: en Coma no vol que l'assessorem. ¡Malot! ¡malot! ¿Hi haurà venda?

¡Veurem!

* * *

Lector: tal como me lo contaron, te lo cuento. Lo que fuere, sonará.

© ©

El señor Boét (Mario), me ruega diga al notero de «El Vallés Nou» (al des-gracia y Sant Gervasi) que en su diccionario no encuentra la palabra *ecotista*.

¿Le saldrá pronto *rabo*, al notero? Tiéntese, que es ello muy posible.

© ©

Pasadas ya las elecciones, nos consta que los 347 *liberales* (?) y conservadores (?) de Barangé y que se despojaron de su *liberalismo* para dar su sufragio al lliguero Plaja, vuelven a sentirse *liberales*!, más *liberales* que Riego. ¡Vaya!

© ©

Sigue con la *neura*, el ex-jefe de las *huestes*